

komme paa fast Gage, vilde det ikke møde Modstand, men Modstanden har ganske vist været begrundet i, at det var de Embedsmænd, der vilde vinde ved fast Gage, der havde andraget derom, medens de, der sidde med saa store Sportelindtægter, at de vilde faae mindre Indtægt, ikke havde andraget derom, men disse Embedsmænd blive horte, indtil Embederne blive ledige. Det var vist Grunden til, at det mødte Modstand i Rigsdagen; thi ellers var der ingen Mening i at nægte Gjenneførelsen af en Lov, som Rigsdagen selv har vedtaget. Jeg skal iøvrigt ikke længere forfølge Forespørgslen, men kun tillade mig at ytre det Ønske, at man snarest muligt kunde være betænkt paa at forandre Forholdet; navnlig er det jo Skifteafgifterne, der kunne trænge til at forandres, idet der, saavidt mig bekjendt, sportuleres af Voets hele Masse, selv om Passiverne overskride Activerne, saa at det virkelig er Noget, der er ubilligt, og trænger haardt til at forandres.

Sad: Jeg skal heller ikke nu iaften paa denne Tid indlade mig paa at trætte Thinget ved at udvikle Grundene, hvorfor jeg har været med at stille denne Forespørgsel, men jeg skal dog kortelig sige dette, at det maa være aldeles utvivlsomt, at naar den er bleven stillet til Justitsministeren, er det, fordi denne Reform ganske sikkert ogsaa i høj Grad bør interessere Justitsministeren. Da vi ønskede at fremme denne Sag og ønskede at fremme den paa en for Regjeringen saa lidet generende Maade som muligt, saa maatte det, da vi vidste, at Finansministeren ifjor havde givet en Erklæring, hvorefter det maatte være os klart, at han ikke interesserede sig videre for den, være ønskeligt at erfare, om Justitsministeren ikke fra Retsstandpunktet interesserede sig for at faae en Omordning af dette Forhold, der ganske vist ogsaa for en Deel er finansielt, men ligesaa sikkert har sine ikke ganske ubetydelige Misligheder overfor Retsforholdene. Hvad det Andet angaaer, at det nu skulde vække nogen Betænkelse, at Rigsdagen i sin Tid havde modsat sig, at en Embedsmand blev sat paa fast Gage — jeg husker i Diebliffet ikke, hvor det

var, men jeg troer, at det var i Helsingør — da har allerede det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalt, hvad Grunden var til Modstanden, men det er ogsaa klart, at hvad enten Rigsdagen den Gang har gjort rigtigt eller ikke rigtigt i at forkaste det Forslag, som den Gang forelaa, saa kan det vistnok ikke nu være nogen Hindring for Udførelsen af vort Ønske; thi de Retsembedsmænd, som selv bede om at blive satte paa fast Gage — og Andre var der den Gang aldeles ikke Tale om, og Andre kunde der ikke være Tale om, som Forholdene bleve tagne — kan man vistnok ligesaa let imødekomme efter Retsportlernes Omordning, som før der blev rørt ved dette Spørgsmaal. Jeg troer altsaa ikke, at det, at der i Rigsdagen er nægtet Embedsmænd, som selv attraaede at tage fast Gage istedetfor at oppebære Sportelindtægterne, at faae deres Ønske opfyldt, kan være nogen Hindring.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forespørgslen sluttet.

Formanden: Jeg skal hermed standse Forhandlingerne for dette Møde.

Før jeg slutter Mødet, skal jeg meddele, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) har underrettet mig om, at han ønsker Thingets Samtykke til at stille følgende Forespørgsel til Indenrigsministeren:

„Hvorledes agter Indenrigsministeren at stille sig overfor Andragender, støttede paa Loven om Landcommunernes Styrelse § 1, sidste Stykke?“

Spørgsmaalet om Fremme af denne Forespørgsel vil nærmere blive sat paa Dagsordenen.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Torsdag, Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Spørgsmaal om Fremme af:

Forespørgsel af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) til Indenrigsministeren.